

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen rettede et Spørgsmaal til mig, som jeg maa besvare. Det ærede Medlem spurgte nemlig, hvad jeg havde ment med min Omtale af hans politiske Umyndighed, thi jeg maatte dog vide, sagde det ærede Medlem, at han stod her som Repræsentant for et Parti. Ja, fuldkommen rigtigt, det er det, jeg har ment med, at det ærede Medlem i dette Øjeblik stod som politisk umyndig og maatte udtale den Opfattelse, som var hans Partis. Det maa altsaa betyde, at hans Parti med Hensyn til Maksimalgrænser for Priser og Ydelser maa have skiftet Opfattelse, thi den Opfattelse af Virkningen af Maksimalgrænser, som det ærede Medlem her gjorde sig til Talsmand for, er jo den modsatte af den, som man gennem hele Krigsperioden, ogsaa med det ærede Medlem som Ordfører, hævdede med Hensyn til de Maksimalpriser, som blev fastsat gennem hele den Periode. Naar vi sagde, at disse Priser havde en Tilbøjelighed til at bevirke, at det ikke blev den faktiske Pris, hvortil Varerne kunde sælges, men den Pris, som i Loven var fastsat som Maksimalpris, der blev den gældende, benægtede man det fra den Side med den største Voldsomhed, og det til Trods for, at man mange Gange stod overfor prisfastsættende Faktorer, som naturligvis havde en fremtrædende Interesse i at faa det mest mulige, fordi det gik i deres egne Lommer. Men her, hvor det ærede Medlem nu vil anvende den Betragtning overfor Maksimalgrænser og Maksimalpriser, som i sin Tid var vor, staar vi overfor en Situation, hvor en saadan Tendens, Ønsket om at komme helt op til Maksimalgrænsen, aldeles ikke kan antages at være til Stede, hvis det ikke af sociale Aarsager er fornødent. Thi hvorfor skulde, som jeg sagde for lidt siden, Kommunalbestyrelserne bevilge mere til Hjælpekasserne, end der er absolut Trang til? Derfor maatte jeg i denne Udtalelse se et Udtryk for, at det ærede Medlem til Trods for sin saglige Opfattelse ønskede at bidrage til at komme Lovforslaget og dem, der har stillet det, politisk til Livs.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup mente, at han ingen Talemaader havde fremsat, han havde givet talmæssig Begrundelse for alt, hvad han havde sagt. Jeg har citeret en hel Række af det ærede Medlems Udtalelser og beder ham nu om at gaa det igennem og tænke over, om han ikke i det meste af det mere finder Udtryk for Stemning end for Realitet, altsaa det, som man maa betegne som Talemaader i al Alminde-

lighed. Og hvad den talmæssige Begrundelse angaar, er den i og for sig saare lidet værd, thi det ærede Medlem staar stadig og taler om de Ydelser, der er givet i den nu afsluttede Vinter, uden Hensyn til, at dette Lovforslag jo er forbundet med et andet, som netop har til Formaal at bortfjerne den Aarsag til Væksten i Hjælpekasseydelse, som i den sidste Vinter har været til Stede. Det ærede Medlem henviser til Tallene fra Ringsted og siger: Disse viser, at det vilde være en Ulykke at gennemføre dette Forslag under de nuværende Forhold. Ja, hvis det ærede Medlem mener, at vi i Hjælpekasseloven skal have en Nødhjælp, som gør Bestemmelserne i andre Love, f. Eks. i Arbejdsløshedslovgivningen, illusoriske, værdiløse, ja, saa har det ærede Medlem Ret. Men jeg kan ikke ret vel tænke mig, at det ærede Medlem i al Almindelighed vil anlægge en saadan Betragtning. Hjælpekasseloven maa ikke være en Lovgivning om en anden Slags Arbejdsløshedskasser, hvorigennem der kan gives permanente Tillæg til den arbejdsløses Ugehjælp gennem et hvilket som helst Tidsrum uden noget som helst Hensyn til de Begrænsninger, som man lovmæssigt har fastsat for offentlige Ydelser til arbejdsløse. Men det er det, som Hjælpekasselovgivningen er blevet benyttet til i afvigte Vinter, og det er det, som gør, at vi maa skride til en Ændring paa dette Punkt. Det troede jeg oprigtig talt ogsaa, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven som Ordfører for de Konservative havde Forstaaelsen af, og jeg troede, at det var netop den Betragtning, der havde ført de Konservative til i Københavns Kommunalbestyrelse at nægte Medvirkning til forøgede Bevillinger til Hjælpekassen. Jeg har ikke haft den Opfattelse, at denne Afstemning var Udtryk for, at man mente, der var blevet udbetalt for meget til den enkelte arbejdsløse, men jeg har forstaaet det saaledes, at det var Udtryk for, at man ikke fandt, at Hjælpekassen havde den Opgave, som man herigennem vilde paalægge den, og det er da ogsaa kommet tilstrækkeligt til Orde her i Tinget fra andre konservative Ordføreres Side i Løbet af den senere Tid.

Nu siger saa det ærede Medlem Hr. Hækkerup, at Krisekasser kan i det hele taget ikke oprettes; det Forslag, som om lidt vil komme til Behandling, kan slet ikke løse Opgaven, for der er en hel Del indenfor forskellige Fag, som er ganske ude af Stand til at yde mere, end de allerede gør, og der er Fag, som overhovedet ikke er i Stand til at oprette Krisekasser, og saa nævner det ærede Medlem først og fremmest